

РЕШЕНИЕ

№ 3514

гр. София, 25.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, , в публично заседание на 08.06.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Полина Якимова

Диляна Николова

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Ангелов, като разгледа дело номер **3453** по описа за **2012** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл. 208 и сл. От Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63, ал.1, изречение второ от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от А. С. С., в качеството му на управител на [фирма], чрез адв.Ц. Г., упълномощена по съответния ред, срещу Решение от 25.01.2012 г., постановено по НАХД № 17401/2011 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 7-ми състав, потвърждаващо Наказателно постановление № С-227-ДНСК-371/13.07.2011 г. на Заместник-началника на Дирекция за национален строителен контрол /ДНСК/, с което последният на основание чл.237, ал.1, т.4 от ЗУТ за нарушение на чл.178, ал.1 във вр. с чл.177, ал.3 ЗУТ, е наложил на [фирма] имуществена санкция в размер на 3 000 лева.

В касационната жалба се навеждат подробни доводи за неправилност на атакуваното съдебно решение поради нарушения на материалния закон и съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Твърди се, че съдът, след като е възприел извода, че е сезиран с недопустима жалба е следвало да прекрати производството по делото, а не да потвърждава обжалваното наказателно постановление, без да се произнася по съществуващото на жалбата, с което е допуснато нарушение на съдопроизводствените правила. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на решение, с което да бъде отменено обжалваното наказателно постановление, алтернативно – с

решението на касационния съд да бъде постановено връщане на делото на въззивния съд за ново разглеждане по съществото на жалбата.

В съдебно заседание, касаторът - [фирма], редовно и своевременно призован, се представлява от адв.Г., която поддържа касационната жалба.

Ответникът по касационната жалба – Дирекция за национален строителен контрол, редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП - прокурор Ангелов, изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 ЗАНН, от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна.

Съображенията за това са следните:

Районният съд е допуснал съществено процесуално нарушение на съдопроизводствените правила.

Видно от мотивите на съдебното решение, съдът е приел, че жалбата е недопустима с оглед разпоредбата на чл.239, ал.4 ЗУТ, съгласно която „Наказателни постановления, с които е наложена имуществена санкция на юридически лица и еднолични търговци до 5000 лв. включително, не подлежат на обжалване.”, който се явява специален закон по аргумент от чл.59, ал.3, предложение последно ЗАНН.

С оглед така изложените мотиви, съдът е следвало да приложи разпоредбата на чл.63, ал.2 ЗАНН и да прекрати образуваното пред него производство.

Вместо това съдът е постановил решение, с което е потвърдил обжалваното Наказателно постановление № С-227-ДНСК-371/13.07.2011 г. на Заместник-началника на ДНСК.

Противоречието между изложените в съдебното решение мотиви и диспозитива на последното е съществено нарушение на съдопроизводствените правила, обуславящо неговата неправилност.

Отделно от това, съдът в настоящия му съдебен състав, изцяло споделя наведените с касационната жалба доводи за допустимост на жалбата срещу атакуваното наказателно постановление, предвид разпоредбата на чл.6, § 1 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи /ЕКЗПЧОС/ и чл.2 от Протокол № 7 към ЕКЗПЧОС, каквото становище е застъпено и в Решение № 1/01.03.2012г. на Конституционния съд на Р. Б., постановено по конституционно дело № 10/2011г.

Според Конституционния съд разпоредбите във връзка с административното наказване представляват именно “наказателно обвинение” по смисъла на чл.6, § 1 КЗПЧОС. Доколкото налагането на глоби и имуществени санкции по повод извършени административни нарушения е наказателноправно по своята природа, правото на защита по чл.56 от Конституцията, тълкуван в светлината на чл.6, § 1 КЗПЧОС, включва задължителен достъп до съд във всички онези случаи, когато се налагат административни наказания. Противният извод би означавал неоснователно да се стесни обхватът на правото на защита.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд
София-град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ от 25.01.2012 г., постановено по НАХД № 17401/2011 г. по
описа на СРС, 7-ми състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС при спазване на дадените
указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.